Dosarul nr.5r-2387/2024
4-24074075-12-5r-05072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10.12.2024
mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător
Elena Ungureanu
Grefier
Claudia Gaidanov
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator din cadrul ANTA Alexandr Mîțu

examinând în ședința de judecată publică, contestația înaintată de către *reprezentantul* ***A.O. „Centru Comunitar Anticriză”- Ivan Uzun*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01 018375 din 19 iunie 2024 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, emis de către agentul constatator al ANTA pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod Contravențional-,

A C O N S T A T A T:

La data de 27.07.2024, reprezentantul A.O. „Centru Comunitar Anticriză”- Ivan Uzun, a înaintat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.ANTA01 018375 din 19 iunie 2024 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia, prin care A.O. „Centru Comunitar Anticriză”a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod Contravențional, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu amendă în mărime de 220 unități convenționale, solicitând anularea acestuia din lipsa faptului contravenției cu încetarea procesului contravențional.

În susținerea contestației a fost menționat că, sancțiunea a fost aplicată neîntemeiat.

Menționează contestatarul că, Susține contestatarul că, în primul rând, AO „Centrul Comunitar Anticriză” la 17.05.2024 nu a efectuat transportarea angajaților, fapt ce nu impune deținerea listei de control a persoanelor transportate pe durata transportării, la care pretinde agentul constatator. Prin urmare, acțiunile Societății „Centrul Comunitar Anticriză” nu pot fi tratate ca efectuarea serviciu din contul propriu (transportarea angajaților), la care se cere definirea documentelor pretinse. Desfășurarea acțiunii de caritate nu este prevăzută de legislația națională: însoțirea transportări cu documentele speciale.

Totodată relevă faptul că norma lit. b) al.2 art.78 în CTR (după cum este invocat la capitolul „ignorând”) nu există.

Menționează suplimentar că, referitor la ignorarea prevederilor lit. a), b) art.49, lit. b) al.2 art. 78 din Codul Transporturilor rutiere RM, atenționează că, Societatea Obștească „Centrul Comunitar Anticriză” nu desfășoară vreo activitate prevăzută de Codul Transporturilor Rutiere al RM. La fel, contravenientul nu desfășoară activitățile prevăzute de art. 4, art. 27 din Codul Transporturilor rutiere.

Totodată incică autorul contestației că, ANTA nu poate explica ce fel de autorizație urmează a fi eliberată Societății Obștești „Centrul Comunitar Anticriză" în sensul desfășurării activității de caritate.

În acest sens informează că Societății Obștești „Centrul Comunitar Anticriză” de câteva ori se adresa către ANTA după consultații, la care autoritatea a propus eliberarea autorizației transport rutier în cont propriu, pentru că pe urmă în perioada aprilie-iunie să întocmească 17 procese verbale, aplicând prevederile al.7 art. 197 din Cod Contravențional.

La fel, susține că, AO „Centrul Comunitar Anticriză”, la 17.05.2024, efectua transportarea persoanelor vulnerabile (pensionari, școlari, invalizi) în cadrul unui act de caritate la solicitarea acestora în limitele localităților interurbane din UTA Găgăuzia, iar lista persoanelor transportate a fost formată pentru evidența actului de caritate și nu pentru transportarea angajaților societăți.

Mai precizează că transportarea persoanelor vulnerabile a fost efectuată gratis în cadrul unui act de caritate, astfel „Centrul Comunitar Anticriză", societate obștească, necomercială, nu se manifestă ca întreprinderea care desfășară activitatea de transport rutier, prin urmare nu poate fi obligată să respecte condițiile prevederilor lit. a) sau b) al. 1 al.2, art. 78, lit. b) art. 79 CTR RM.

La fel, face referire și la faptul că, „Centrul Comunitar Anticriză” cu ajutorul transportului auto acordate de persoanele fizice, desfășoară o activitatea de caritate, deplasând persoanele vulnerabile la locul solicitat de oameni nevoiași. La rândul său, prevederile lit. b) al. 1 și al.2 art. 78 din CTR se referă direct la activitatea

unor întreprinderi ce duc o activitatea comercială, desfășurând activitatea de transport rutier.

Subsidiar, în motivarea contestației menționează că, sub prizma art. 4 CTR RM, art.3 al Legii Nr.845 din 03.01.1992 cu privire antreprenoriat și întreprinderi, art.2, al. 1, 2 art.6 al Legii nr.86 din 11.06.2020 cu privire la organizațiile necomerciale, precum și prevederilor al. 1 art.245, al. 1 art. 280 al. 1 art.281, art.382 din Cod Civil, activitatea de caritate ale "Centrul Comunitar Anticriză" nici cum nu poate fi definită ca operator de transport rutier care efectuează operațiuni de transport rutier prin urmare, activitatea acesteia nu poate fi reglementată lit. i) art. 49 Codul transportului rutier.

De asemenea, face trimitere la art.5 din CTR RM, prin activitate de transport rutier se definește ca ansamblu de operațiuni de transport care asigură nemijlocit deplasarea mărfurilor sau a persoanelor cu ajutorul vehiculelor rutiere, pe distanțe și în condiții prestabilite. Activitatea de caritate ale „Centrul Comunitar Anticriză" nicicum nu se reglementează de prevederile Codului transporturilor rutier RM, fapt ce respinge poziția agentului constatator cu referire la obligarea asigurării controlului medical tehnic, or, mijlocul de transport în cauză nu este proprietatea (sau în posesia (chiria)) ale presupusului contravenient.

Mai menționează că, conducătorul mijlocului de transport a prezentat lista de control în momentul controlului, iar agentul ce a verificat lista nu a verificat si nu a identificat persoanele transportate. Prin urmare, nu poate fi admisă ignorarea prevederilor lit. b) art. 79 CTR fără a fi probată această fază, iar în acțiunile petentului lipsesc elementele unei contravenții.

Mai invocă faptul că, având lipsa de obligația sau o reglementare procesului de a fi autorizată transportarea pasagerilor cu scop de caritate, a persoanelor ce fac parte din pătura social-vulnerabilă a societății, se exclude o careva penalizare/sancțiune a "Centrul Comunitar Anticriză" sub prisma prevederilor art.49, nemijlocit a lit.b) al.2 art. 78 CTR, pct. 7 art. 197 CC.

În baza celor expuse supra, solicită admiterea contestației, declararea nulă și ilegală a procesului-verbal cu privire la contravenție din 19.06.2024 și a decizie de sancționare din aceeași dată.

În ședința de judecată, contestatarul A.O. „Centru Comunitar Anticriză"- Ivan Uzun, fiind citat legal**, *fapt confirmat prin avizul anexat la materialele cauzei DS8020031488AS,*** nu s-a prezentat și nu a informat instanța despre motivele neprezentării ***(f.d.59).***

În context, instanța menționează că, A.O. „Centru Comunitar Anticriză", a fost cel care a inițiat procesul de judecată prin depunerea contestației împotriva

procesului-verbal cu privire la contravenție, prin urmare, contestatarul având calitatea de participant la proces care cunoștea despre faptul desfășurării unui proces în care este vizat, era obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și etapa examinării contestației sale. Or, în conformitate cu practica CtEDO, partea, care cunoaște despre faptul desfășurării unui proces ce o vizează, este obligată de sine stătător să se intereseze de mersul procesului şi examinarea cauzei în lipsa acesteia nu va constitui o încălcare a art. 6 CoEDO (hotărârile CtEDO *Avramenco vs Moldova* şi *Ponomaryov vs Ucraina*).

Astfel, potrivit art.455 alin.(3) Cod contravențional, instanța consideră drept posibilă examinarea cauzei în lipsa contestatarului, procedura citării legale fiind respectată.

Reprezentantul agentului constatator din cadrul ANTA, Alexandr Mîți, în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată. Menționează că, pentru a efectua transport în cont propriul al persoanei, este obligatorie deținerea la bordul vehiculului rutier a listei de pasageri. Faptul că dânșii efectuează transport în cont propriu este demonstrat prin extrasul anexat la materialele cauzei din registrul corespunzător. Mai mult ca atât în scopul demonstrării ca ei fac în scopuri caritabile transportul și anume transportul de persoane social vulnerabile, persoane cu dezabilități, mame cu copii, ar trebui să demonstreze că transportă doar aceste persoane social vulnerabile. Însă transportul de persoane de toate tipurile, care nu fac pare din această categorie.

Audiind reprezentantul agentului constatator, examinând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Instanța de judecată fiind investită cu soluționarea contestației, verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare și deciziei de sancționare.

Cu referire la termenul introducerii contestației, instanța reține că, a fost depusă în termenul legal de 15 zile.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 Cod contravenţional, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a numărului de înmatriculare, a mărcii autovehiculului, precum și a denumirii și datelor de identitate (IDNO) ale persoanei juridice, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, iar sancțiunea a fost aplicată în limitele normei legale.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța relevă că, 19 iunie 2024, de către agentul constatator Gore Leonid, inspector principal din DSCOTR ANTA, orașul Comrat, a fost întocmit în privința persoanei juridice A.O. ,,Centru Comunitar Anticriză" procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr.ANTA01 018375, în baza art.197 alin.(5) Cod contravențional, pentru faptul că:,, A.*O. ,,Centru Comunitar Anticriză" a admis ieșirea în cursă a vehiculului rutier antrenat în prestarea serviciilor de transport rutier de persoane în cont propriu, fără a deține actele permisive la bordul vehiculului rutier impuse de prevederile Codului Transportului rutier al RM, ignorând prevederile art. 78 alin.(1) lit. b), art. 49 lit. a) și b)".*

Prin decizia agentului constatator, persoana juridică A.O. ,,Centru Comunitar Anticriză" a fost sancționată cu amendă în mărime de 220 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 11 000 lei.

De menționat că procesul-verbal de constatare a contravenției și sancționare este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal cu privire la contravenție contestat a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia

referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Conform prevederile **art.197 alin.(5)** Cod contravențional, se sancționează cu amendă amendă de la 210 la 240 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice – *efectuarea transportului rutier de persoane şi/sau mărfuri fără a deţine actele permisive şi/sau documentele de transport specifice tipului de transport rutier efectuat, prevăzute, după caz, la art.58–62, 70, 72, 73, 76, 78 şi 83 din Codul transporturilor rutiere.*

În conformitate cu prevederile art.61 lit.c) din Codul transporturilor rutiere, *pentru a efectua transport rutier de mărfuri în cont propriu întreprinderea şi/sau conducătorul auto trebuie să deţină la bordul vehiculului rutier: c) certificatul de competență profesională al conducătorului auto, valabil, pentru transport rutier de mărfuri în trafic naţional şi/sau internaţional, după caz*.

Potrivit art.17 alin.(1) lit.c) Cod contravențional, *o persoană juridică, cu excepția autorităților publice, este pasibilă de răspundere contravențională pentru o faptă prevăzută de prezentul cod dacă: fapta a fost admisă sau autorizată, sau aprobată, sau utilizată de către persoana împuternicită cu funcții de conducere.*

Potrivit extrasului din Registrul de Stat al întreprinderilor ce desfășoară activitate de transport rutier în cont propriu, la data de 12 aprilie 2024 a fost înregistrată AO CNAM, adresa r-nul Anenii Noi, nr. 59, IDNO 1020620004498, cu activitatea principală fiind: „Sănătate și Asistență Socială”, activitate secundară: transport rutier, iar tipul de activitate fiind transport rutier în cont propriu, eliberat la 17.04.2024 ***(f.d. 55).***

Conform art. 5 din Codul transportului rutier, prin *transport rutier în cont propriu* se înțelege operaţiune de transport rutier efectuată în scopuri necomerciale şi nonprofit de o persoană fizică sau juridică.

Potrivit art. 42 alin.(1) lit. a) al aceluiași cod, transportul rutier în cont propriu reprezintă operaţiunile de transport rutier care se efectuează fără încasarea unui tarif sau a echivalentului în natură ori în servicii şi se realizează în următoarele condiţii: a) este o activitate secundară sau suplimentară activităţii principale a întreprinderii; b) mărfurile transportate sînt proprietatea întreprinderii ori au fost vîndute, cumpărate sau închiriate, ori au fost produse, extrase, prelucrate sau reparate de aceasta; c) scopul operaţiunii de transport este deplasarea mărfurilor ori a persoanelor spre sau de la întreprindere ori între punctele de lucru ale acesteia; d) persoanele transportate sînt angajaţi ai întreprinderii, scopul transportului fiind în interesul activităţilor proprii ale întreprinderii; e) întreprinderea foloseşte vehicule rutiere deţinute în proprietate, în leasing financiar sau locaţiune sau, în cazul

transportului de mărfuri, foloseşte vehicule închiriate fără şofer; f) vehiculele rutiere utilizate pentru astfel de transporturi sînt conduse de conducători auto angajaţi ai întreprinderii; g) serviciile prestate au fost autorizate în conformitate cu prevederile Legii comunicațiilor poștale nr. 36/2016.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța reține că a fost făcută mențiune la prevederile art. 49 lit. a) și b) care prevede că operatorii de transport rutier/întreprinderile care efectuează operaţiuni de transport rutier au următoarele obligaţii: a) să se conducă de prezentul cod şi reglementările în vigoare specifice fiecărui tip de transport rutier efectuat; b) să pună la dispoziția echipajului documentele în baza cărora este permisă desfăşurarea activităţii, în funcţie de tipul de transport rutier.

Prin urmare în conformitate cu prevederile art. 78 indicat și în procesul-verbal cu privire la contravenție se stipulează expres că la efectuarea transportului rutier de persoane în cont propriu în trafic naţional şi internaţional, la bordul vehiculului rutier trebuie să se afle, pe toată durata transportului: b) lista de control a persoanelor transportate, semnată de beneficiarul transportului; d) certificatul de competenţă profesională al conducătorului auto, valabil, pentru transport rutier de persoane în trafic internaţional.

Din normele menționate supra, instanța la caz nu regăsește anexat nici o copie a listei de control a persoanelor transportate, semnată de beneficiarul transportului și nici o confirmare că la momentul stopării a fost prezentat inspectorului lista dată

Instanța atestă la caz că, Codul transporturilor rutiere nu face trimitere la genul de activitate, dar la actele pe care urmează să le dețină în cadrul transportului rutier în cont propriu.

Astfel, este neîntemeiat argumentul contestatarului, precum că Centrul Comunitar Anticriză efectua transportarea persoanelor vulnerabile în cadrul unui act de caritate și nu transportarea angajaților societății, instanța precizează că la art. 78 alin.(1) lit. b) se stipulează doar b) lista de control a persoanelor transportate, semnată de beneficiarul transportului, prin urmare și în cazul transportării persoanelor în scopuri caritabile urma ca transportatorul să dețină actul dat, mai mult ca atât în procesul-verbal cu privire la contravenție nu este stipulate nimic despre transportarea angajaților societății, prin urmare instanța nu vede relevanță cazului dat argumentul menționat și nici nu poate să-l rețină la caz.

Referitor la faptul că, Centrul Comunitar Anticriză nu se manifestă ca agent economic, iar prin urmare nu poate fi aplicate prevederile art. 49 Codului Transportului rutier, instanța combate argumentul dat și anume relevant este că nu este necesar să fii agent economic pentru a avea obligațiile menționate în art. 49 la lit. a) și b). Reglementările se aplică oricărei entități care efectuează transport rutier, iar scopul acestora este de a asigura un standard minim de siguranță,

transparență și responsabilitate, indiferent de natura activității (comercială sau non-comercială).

Obligațiile de a respecta reglementările în vigoare și de a pune la dispoziția echipajului documentele relevante se aplică indiferent de scopul activității, astfel art. 49 lit. a): Prevede obligația de a respecta Codul Rutier și reglementările specifice fiecărui tip de transport rutier efectuat. Această reglementare se aplică tuturor operatorilor de transport rutier, indiferent dacă aceștia sunt agenți economici sau organizații non-profit, precum un centru comunitar anticriză. Totodată potrivit prevederilor art. 49 lit. b): Prevede obligația de a pune la dispoziția echipajului documentele necesare desfășurării activității, în funcție de tipul de transport rutier efectuat. Aceste documente sunt reglementate de lege și sunt necesare pentru a asigura faptul că activitatea de transport se desfășoară în condiții legale, sigure și transparente, chiar și în cazul unui transport non-comercial.

Chiar și în cazul unui transport caritabil, siguranța persoanelor transportate și legalitatea transportului trebuie garantate, iar reglementările nu fac distincție între scopul economic și cel non-economic al transportului.

Este important să înțelegem că, în conformitate cu legislația națională și europeană, reglementările care vizează transportul rutier nu fac distincție între transporturile comerciale și cele non-comerciale. În cadrul legislației europene și naționale, un transport rutier de persoane efectuat chiar și în scopuri caritabile sau de urgență trebuie să respecte aceleași reglementări de siguranță și legalitate, inclusiv în ceea ce privește documentele și permisele necesare.

Reglementările privind transportul rutier nu au rol doar economic, ci și social și de siguranță publică. Transporturile de persoane, inclusiv cele efectuate de organizații non-profit, implică riscuri pentru siguranța pasagerilor și a celorlalți participanți la trafic. Prin urmare, este esențial ca și aceste entități să îndeplinească cerințele legale pentru a asigura protecția oamenilor și a respecta normele de siguranță rutieră, inclusiv prezentarea documentelor de transport la control.

Cât ține de aplicarea principiului puterea lucrului judecat în baza deciziei Curții de Apel Comrat din 10.05.2022 și a deciziei Curții Supreme de Justiției, instanța precizează că în primul rând la baza emiterii acestor decizii se află un act administrativ prin care a fost contestat ilegalitatea acestuia, în procedura contenciosului administrativ. Prin urmare se atestă faptul că a fost contestat Decizia nr. 7/31.1 din 20 aprilie 2021 a Consiliului mun. Ceadâr-Lunga prin care a fost obligat să obțină autorizație și să parcurgă procedura permisivă la consiliul local. Astfel prin deciziile emise atât de Curtea de Apel Comrat cât și Curtea Supremă de Justiție nu s-a expus nicidecum despre faptul că atunci cât societatea urmează să transporte persoane în scopuri caritabile urmează sau nu să dețină lista de control a persoanelor transportate, semnată de beneficiarul transportului, ori

acestea s-a expus strict asupra actului ce ține de autorizarea de funcționare a societății.

În acest sens instanța de judecată consideră că deciziile date în speța de față nu poate servi ca aplicabilitatea lucrului judecată, odată ce suntem în prezența a două cazuri total diferite, în proceduri diferite.

Instanța judecătorească consideră că deciziile Curții de Apel Comrat și ale Curții Supreme de Justiție nu sunt relevante pentru aplicarea principiului puterea lucrului judecat, deoarece ele sunt legate exclusiv de legalitatea unui act administrativ ce reglementează autorizarea de funcționare a societății și nu au fost pronunțate în legătură cu problema specifică a transportului de persoane în scopuri caritabile și a reglementărilor aferente acestuia.

Totodată contravenientul face trimitere la lit. i) din art. 49 care numai este în vigoare, ori art.49 lit.i) a fost abrogată prin LP423 din 22.12.23, MO55-57/06.02.24 art.77, intrat în vigoare 06.03.24. Prin urmare la data emiterii procesului verbal lit. i) era deja abrogate și nici nu putea fi aplicabilă speței.

Instanțele au obligația de a motiva hotărârile într-un mod suficient pentru a respecta dreptul la un proces echitabil, dar nu sunt obligate să răspundă fiecărui argument ridicat de părți, în mod detaliat, dacă respectivele argumente nu sunt relevante pentru soluționarea cauzei.

Instanțele nu trebuie să combată fiecare argument ridicat de părți, dar este esențial ca motivarea hotărârii să fie suficient de clară pentru a permite părților să înțeleagă care au fost motivele deciziei.

Relevant este cauza CEDO, Krasulya împotriva Rusiei din 22 februarie 2007 par. 50 prin care se menționează că deși articolul 6 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli referitoare la admisibilitatea probelor sau la modul în care acestea trebuie evaluate, acestea fiind reglementate în principal de legislația națională și de instanțele naționale. Totuși, pentru ca procedurile să fie echitabile, așa cum cere articolul 6 § 1, „tribunalul” trebuie să efectueze o examinare corespunzătoare a cererilor, argumentelor și probelor prezentate de părți, fără a prejudicia evaluarea sa cu privire la relevanța acestora pentru decizia sa. Articolul 6 § 1 din Convenție obligă instanțele să motiveze hotărârile lor, dar nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument. Dacă o instanță nu își îndeplinește obligația de a motiva hotărârea, aceasta se poate stabili doar în lumina circumstanțelor cauzei.

În acest context instanța consideră că a motivat și a oferit o claritate suficientă asupra tuturor agrumentelor invocate în contestația înaintată de către reprezentantul contravenientului ,,Centrul Comunitar Anticriză”.

Raportând circumstanțele stabilite în urma analizării cumulului probatoriu, instanța conchide că, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-

verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional.

Reieșind din circumstanțele descrise, instanța respinge ca neîntemeiată contestația formulată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, emis de către agentul constatator al ANTA, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod contravențional, ca fiind legal și temeinic.

În baza celor expuse și având în vedere prevederile art.448 și art.462-463 Cod contravenţional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de către *reprezentantul* ***A.O. „Centru Comunitar Anticriză”- Ivan Uzun*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01 018375 din 19 iunie 2024 și a deciziei de sancționare din aceiași dată, emis de către agentul constatator al ANTA pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) Cod Contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător
Elena Ungureanu